

UPSEERIFILATELISTI

UPSEERIFILATELISTIEN ÄÄNENKANNATTAJA

54. vuosikerta

No 2 (120) 29.12.2011

Arvo Sohkanen

Kuvassamme Suomen Ehiöfilatelistien ja Upseerifilatelistien yhteisessä kokouksessa 5.12.2011 nautitaan pikkujoulutarjoilusta, jonka Ehiöfilatelistit kustansivat. Tilaisuudessa oli muutakin ohjelmaa, josta kiitokset erityisesti Kari Rahialle ja Kaj Hellmanille.

Sisällys

Pääkirjoitus: Onko paikanmuutos uusi mahdollisuutemme?, päätoimittaja Kai Varsio	sivu	2
Näyttelykokoelman synopsis, Jukka Mäkinen	sivu	3
Suomen autopakettimerkit, Kaarlo Hirvikoski	sivu	6
Kerhotoimintaa: syyskausi 2011, Arvo Sohkanen	sivu	9
Postimerkkiuutisia	sivu	11
Kevätkauden 2012 kokoukset, UF:n hallitus ja virkailijat 2012	sivu	12

Kai Varsio

Onko paikanmuutos uusi mahdollisuutemme?

Upseerifilatelistien 65. toimintavuoden kokoukset jatkuivat menneen syksyn aikana mielenkiintoisia esitelmiä kuunnellessa ja arpajaisia jännittäen jo totutussa Helsingin pääpostin Breivi-kokoustilassa. Samaan pienimuotoiseen ja esitelmäkeskeiseen tyyliin jatkamme kuluvan talven ja tulevan kevään aikana. Esitelmässämme ei ole tällä kertaa ”yhteistä teemaa” vaan ne on koottu yleistä mielenkiintoa herättävistä aiheista. Esitelmiamme pidossa olemme yhdessä suhteessa merkittävän muutoksen edessä. Ne ovat viimeiset esitelmät, joita voimme kokoontua kuulemaan pääpostin Breivi-kokoustilaamme, koska postimuseon ja sen (2. kerroksen) kirjaston toiminta loppuu Helsingissä kesällä 2012 – näin on ainakin suunniteltu.

Postimuseon kannalta uudella paikalla Tampereella kerrotaan olevan synerginen vaikutus sen toimintaan, koska osana isoa museokeskus Vapriikkia se saisi enemmän ”museoihmisiä” ympärilleen ja kulttuurinälkäisiä vieraita. Näin voi olla, mutta saako postimerkkikirjasto enemmän postimerkkeilijöitä, filatelisteja ja alan tutkijoita vieraakseen yhtä helposti kuin ennen, on jo toinen juttu. Enkä ryhdy sitä tässä nyt pohtimaan, vaan suuremman haasteen muodostaa jäsenistömme kokoontumis- ja esitelmäpaikan löytyminen syksystä 2012 alkaen. Se voidaan tietysti todeta, että yhdistyksemme jäsenistä nykyään noin 80 % asuu pääkaupunkiseudulla. Yhden jäsenemme asuinpaikkakunta on Tampere, joten ainakin edustuksemme postimuseon uudella paikkakunnalla on varmistettu.

Helsingin sisällä kokoontumispaikkaamme on vuosikymmenien aikana useasti muutettu, joten uusikin paikka varmasti löytyy. Onko se kuinka pysyvä, kustannuksiltaan sopiva tai kätevän matkan päässä, jää nähtäväksi. Elämme aikoja, jolloin pienetkin kitkatekijät riittävät perusteluksi jättäytyä toiminnan ulkopuolelle ja varsinkin meidän keski-ikäme huomioiden paikan tuli olla muu kuin meluisa kahvilan (tai vast.) nurkkapöytä. Olisi hyvä samalla löytää ratkaisu, jolla kokoontumisen lisäksi vihdoin järjestyisi kerhomme pienen tavaramäärän ja arkiston säilyttäminen. Toisaalta olisiko uudella kokoontumispaikalla tervehdyttävä vaikutus kokousten osallistujamääriin tai peräti jäsenmäärämme kasvattamiseen. Kokouspaikkaehdotukset ovat lämpimästi tervetulleita.

Hyvää keräilyvuotta 2012! ■

Jukka Mäkinen

Näyttelykokoelman synopsis

Tiivistelmä Upseerifilatelastien kokouksessa 24.10. 2011 pidetystä esitelmästä

Synopsis on näyttelyfilatelian uutuus, joka on rantautunut muutaman vuoden viiveellä myös meille Suomeen. Sana synopsis on englantia ja tarkoittaa tässä yhteydessä näyttelykokoelman kirjallista (ja kuvallista) yleiskatsausta, tiivistelmää tai yhteenvetoa.

Erityisesti Ruotsissa on kehitetty ja lanseerattu synopsisista aktiivisesti jo kuu- den–seitsemän vuoden ajan.

Synopsiksen laatiminen on näytteil- leasettajille vapaaehtoista. Sen suositelta- va muoto on A4, ja tekstiä on paikallaan tukea kuvituksella. Synopsiksen tulee olla tiivis, mieluummin yksi tai kaksi ja ehdot- tomasti enintään neljä sivua. Synopsis laaditaan sillä kielellä jolla itse kokoelma on tekstitetty. Tekstin otsikot, muotoilu kappaleisiin ja vaikkapa kahteen palstaan helpottaa lukemista.

On huomattavaa, että synopsis ei ole osa kokoelmaa. Sitä ei sijoiteta näyttely-

kehyksiin eikä arvostella kokoelman osa- na. Synopsis ei ole julkinen, vaan se on aina tarkoitettu ainoastaan näyttelytoi- mikunnan ja tuomariston käyttöön.

Mihin synopsisista tarvitaan?

Mihin synopsisista sitten tarvitaan? Ensik- sikin kansainvälisiin näyttelyihin ilmoit- tautuu yleensä runsaasti enemmän ko- koelmia kuin näyttelyssä on tilaa. Synop- sis voi parantaa mahdollisuutta päästä mukaan. Toiseksi, hyvin laadittu synopsis auttaa näyttelyn tuomaristoa kokoelman arvostelussa ja voi edesauttaa kokoel- man menestystä. Kolmanneksi, synopsis voi auttaa näytteilleasettajaa itseään nä- kemään oma kokoelmansa uudesta pers- pektiivistä ja kehittämään sitä eteenpäin.

Synopsis toimitetaan näyttelyorga- nisaatiolle näyttelyyn ilmoittauduttaessa, yhdessä ilmoittautumislomakkeen ja

UPSEERIFILATELISTI

No 2 (120) 29. 12. 2011

UPSEERIFILATELISTIN TOIMITUS

Päätoimittaja

Kai Varsio

Koroistentie 4 E 9, 00280 Helsinki, puh. 044 588 7468,
kai.varsio@hotmail.com

Toimitus

Kaarlo Hirvikoski

Mestarintie 10 A 1, 00640 Helsinki, puh. (09) 757 0061,
050 566 6233, kaarlo.hirvikoski@elisanet.fi

Arvo Sohkanen

Kisatie 5 D, 00720 Helsinki, puh. 0400 754 674,
arvo.sohkanen@saunalahti.fi

Tapani Talari

Kuusmiehenpolku 10 E, 00670 Helsinki, puh. 050 322 4577,
tapani.talari@kolumbus.fi

Taitto

Arvo Sohkanen

Paino

Sokkeli Oy, Kalevankatu 20, 00100 Helsinki

kokoelman etusivun kanssa. Näyttely puolestaan jakelee synopsikset ja etusivut näyttelyn tuomaristolle etukäteen valokopioina, tai nykyisin jo useimmiten sähköisessä muodossa, 1–2 kk ennen näyttelyä.

Synopsiksen voi tehdä aluksi vaikkapa vain omaan käyttöön. Pääenergia kuitenkin kannattaa käyttää itse kokoelmaan ja erityisesti sen johdantosiivun. Oma mielipiteeni on, että synopsisesta on apua näyttelyyn pääsemisessä ja arvostelussa, kun kokoelma on jo kehittynyt vähintään keskitasoiseksi (75–80 p). Silloin kokoelmassa alkaa olla keskimääräistä enemmän tietoa, tutkimusta, harvinaisuutta, laatua jne eli ominaisuuksia joita synopsisessä on tarkoitus tuoda esiin.

Synopsis on perusteltu myös silloin kun tulee ajankohtaiseksi pyrkiminen FEPA- tai FIP-tason näyttelyyn, tai silloin kun keräilyalue tai sen käsittelytapa on poikkeava. Synopsis voi olla paikallaan myös silloin kun kyseessä on huippukoelma, jolla näytteilleasettaja kilpailee korkeimmista palkinnoista tai mestari luokan suuresta palkinnosta.

Synopsiksen sisältö

Synopsiksen sisällölle ei ole sääntöjä eikä ehdottomia ohjeita. Jokainen voi toteut-

taa sen omalla tavallaan. Erilaiset kokoukset voivat vaatia erilaisen synopsisin. Tässäkin kohtaa täytyy muistuttaa, että lyhyt on parempi kuin pitkä. Näyttelyn tuomaristolla on aikamoinen työ käydä läpi satoja sivuja materiaalia näyttelyyn valmistautuessaan! Jaarritteleva tyyli ei silloin ole eduksi.

Synopsiksen sisällön on tarkoitus kuvastaa kokoelmaa yksilöllisellä tavalla. Sen yksi hyväksi havaittu ja suositeltava rakenne on:

- 1) Lyhyt johdanto
- 2) Kokoelman kehitys ja aikaisemmat palkinnot
- 3) Kyseisen näyttelyluokan arvostelukriteerien mukainen esittely (vrt. arvostelusäännöt)
- 4) Kirjallisuuslähteet ja viitteet

Johdannon tarkoitus on johdattaa aiheeseen, joka lukijalle on mahdollisesti tuntematon. On myös lupa kertoa kokoelman tähän astisesta kehityksestä ja palkinnoista eri näyttelyistä sekä siitä, kuinka kokoelma on kehittynyt edellisen näyttelyn jälkeen.

Arvostelukriteerien mukainen esittely on synopsisin tärkein osa. Se tulee jakaa kyseisen näyttelyluokan arvostelusääntöjen mukaisiin osa-alueisiin. Näi-

OHJEITA JA VINKKEJÄ

- *Handbok för utställare*, SFF, 2007, luku 5.4.: *Att skriva en Synopsis (Jan Berg)* - **viisi esimerkkiä (tr, ph, ps)**
- *SFT Filatelisten*, 4/2007, s. 40-45: *Att skriva en synopsis (Jan Berg)* - **esimerkki (tr)**
- *FIP:n perinteisen filatelian komission internet-sivut* <http://www.traditionalphilately.com/> - synopsisin laatimisen ohjeet englanniksi (Jan Berg) - **kolme esimerkkiä (tr, ph)**
- *Aihefilatelisti 2/2008* s. 18-22 ja *Filatelisti 9-10/2008* s. 68-69: *Aihekokoelman synopsis eli tiivistelmä (Jari Majander)* - **esimerkki (th)**
- *DFT (Dansk Filatelistisk Tidsskrift) 3/2010* s. 14-22: *Synopsissiden (Christian Jantzen)* - **kaksi esimerkkiä (tr)**

Näistä lähteistä voit löytää lisätietoja synopsisesta.

YLEISTÄ

- synopsisken voi laatia esim. word-ohjelmalla, kuvat skannattuina jpeg-muodossa, tallennus yhdeksi pdf-tiedostoksi
- kokoelman nimi selkeästi esiin
- samoin päiväys tai näyttely, jota varten synopsis on laadittu
- näytteilleasettajan nimi alkuun tai loppuun
- sivunumerointi esimerkiksi muodossa 1/4, 2/4, 3/4, 4/4

The First Swedish Revenue Stamp Issue of 1811-1844

Synopsis for Nordia 2011 Championship Class

INTRODUCTION

This revenue exhibit presents the very first issue of Swedish revenue stamps circa 1814.

The first Charles XII-stamp issue of general interest, as it celebrates its 200th anniversary on July 18, 2014.

Being the first specialized exhibit ever to feature the revenue stamp, it is back to show the different and complex issues in most comprehensive way. It is in the most complete collection in the area ever assembled and exhibited.

The exhibit was firstly shown in Nordic 2007, where it received a Nordic Gold (pp. 2-2P). In 10 February 2011 it received a FIP Gold (pp. 2) with 3 points.

After that it was expanded from 5 to 8 frames, and it received a FIP Large Gold (pp. 2) with Best in Class Award in London 2009. Again in Portugal 2010 it received a FIP Large Gold (pp. 2) and again with 2P for the best exhibit in Revenue Class.

During the expanding process from 5 to 8 frames the following improvements were made:

- 1) The material of the exhibit was completed with all the current issues available, and is now virtually complete.
- 2) All the latest data, the position of unique and scarce issues corrected.
- 3) The most recent research work by exhibitor was included; and
- 4) The exhibit was changed to have a thorough going story with an unadorned narrative structure.

In overall, according to the comprehensive result list of revenue exhibits shown in the FIP Revenue Class exhibition, this exhibit is the highest awarded exhibit treating Swedish revenues ever shown.

TREATMENT

The exhibit shows all the 22 denominations from a value of 100 to one riksdaler, with all the cancelled or impinged values of them, in ascending denomination sequence.

The treatment is balanced with unused and used stamps, different types and sub-types of paper, watermark, cancelled and the manuscript cancellations, cancelled by multiple letters and strips of three) and original Royal Stamp Duty Deceives.

Two very scarce postholes, where a 100 riksdaler printed on paper of 1000 (1000) is cancelled, where no paper is there. A 100 riksdaler printed on paper of a 100 (100) is cancelled, where no paper is there. The cancelled values are shown.

Every stamp in this exhibit are not shown (as in the case with all Swedish Charles XII-stamps up to date).

1/4

Synopsisken laatimishojeita.

tä ovat kokoelman käsittely, filateelinen merkitys, filateeliset tiedot ja tutkimus, laatu, harvinaisuus ja esitystapa. Arvosteluperusteet vaihtelevat näyttelyluokittain, joten oman näyttelyluokan sääntöihin tutustuminen on synopsisista laadittaessa välttämätöntä. Hyvä synopsis vastaa niihin haasteisiin ja tavoitteisiin, jotka on esitetty arvostelusäännöissä. Vain tällöin se voi auttaa tuomaristoa kokoelman arvioinnissa.

Kirjallisuuslähteet esitetään lopuksi. Silloin kun arvostelusäännöt edellyttävät kirjallisuuden esittämistä kokoelman johdantositivulla, se tulee esittää siellä, toistamatta samaa informaatiota synopsisissa.

Erilaiset kokoelmat vaativat erilaisen synopsisken. Kaikkia mainittuja osa-alueita ei myöskään tarvitse käsitellä samalla painoarvolla. Kannattaa keskittyä niihin, joissa ovat kokoelman vahvuudet.

Hyvä synopsis on selkeä, tiivis ja ytimessä sekä kieliasultaan moitteeton. Se heijastaa persoonallisella tavalla kokoelman sisältöä ja kokoelman alueen tai aiheen hallintaa. Se myös nostaa esiin kokoelman ansiot arvostelun eri osa-alueita.

eissa ja auttaa siten kokoelman arvostelussa. Hyvä synopsis antaa totuudenmukaisen ja faktoihin perustuvan kuvan kokoelmasta ilman liioittelua. Kaiken informaation tulee olla täsmällistä ja oikeaa. Kokoelman johdantositivulla esiintuotuja asioita ei pidä toistaa. Hyvä synopsis kannustaa lukemaan loppuun saakka; tässä auttaa jako kappaleisiin sekä värit, fontit ja kuvat tai kaaviot ja taulukot. Kaiken informaation tulee kestää mahdollinen valokopiointi.

Kokoelman kehittyessä tai muuttuessa myös synopsis kaipaa ylläpitoa ja päivitystä.

Synopsisken käyttö yleistyy ja sen merkitys kasvaa kaikilla näyttelytasoilla, myös kansallisissa näyttelyissä. Me suomalaiset olemme usein vain kovin kaino- ja tuomaan esiin osaamistamme tavalla, jota synopsis edellyttää. Erityisesti kansainvälisissä kuvioissa tämä peruskansallinen vaatimattomuus pitää unohtaa.

Esitelmä löytyy PowerPoint-muodossa ja on vapaasti katseltavissa ja ladattavissa Filatelistiliiton internet-sivuilta linkistä "Perustietoa postimerkkeilystä". ■

Kaarlo Hirvikoski

Suomen autopakettimerkit

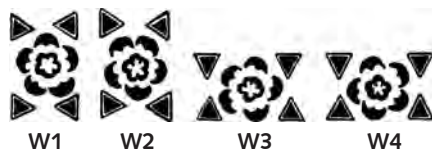
Esitelmä Upseerifilatelisti-lehteen 6.12.2011

Postimerkkiluetteloista ja käsikirjoista tunnemme 1.1.1949 alkaen postiautoissa käytetyt ns. autopakettimerkit. Näiden merkkien edeltäjinä voitaneen pitää niitä pakettileikkeitä, joilla on 1.4.1932 jälkeen tilityslomake 130 ja tavalliset postimerkit. En ole moisia kuitenkaan tavannut. Tuolloin otettiin postiautossa kuljettaviksi enintään 10 kilon painoisia paketteja vietäväksi saman linjan varrelle, ellei se estänyt matkustajien kuljetusta.

I julkaisu

Varsinaiset guillochekuvioituid (Suomen Pankin Setelipainon guilloche-koneen avulla suoritettu aaltoviivoista koostuva pohjapainatus) autopakettimerkit siis

otettiin käyttöön 1.1.1949 alkaen. Ensimmäiset merkit tuotettiin 10 x 6 eli 60 merkin vihkoissa. Merkkien arvot olivat 1 mk vihreä, 5 mk punainen ja 20 mk oranssi. Seuraavat julkaistiin nousseiden taksojen vuoksi 27.2.1950 ja arvot olivat 50 mk sininen ja 100 mk ruskea. Näissä merkeissä käytettiin vesileimalla varustettua paperia. Vesileimasta on oheisen kuvan mukaiset 4 eri asentoa. Merkkien painantaerikoisuuksien ja hinnoittelun osalta viittaa Norma- tai Lape luetteloihin.

I julkaisu 1949–1950.

II julkaisu 1952–1958.

II julkaisu

Jotta merkeistä kävisi ilmi niiden varsinaisen käyttö, otettiin kuva-aiheeksi postiauto. Merkit tuotettiin 100 kappaleen arkkeina, joista käyttöön tehtiin 10 x 10 merkin vihkoja, jotka näin olivat autossa helpommin käytettäviä. Uusi anti käsitti 5 mk punaisen ja 20 mk oranssin 15.2.1952, 50 mk sinisen 21.1.1954 ja 100 mk ruskean 21.1.1958. Myös näitä merkkejä painettiin useassa eri painoerässä. Tämän annin merkeissä käytettiin saman ajan postimerkkien reunavesileimaista paperia, jonka vesileima joskus näkyy merkillä. Muilta osin lisätietoa löytyy edellä mainituista luetteloista.

III julkaisu 1.1.1963

Rahanuudistuksen yhteydessä muutettiin myös autopaketimerkkien rahayksikkö nykymarkoiksi ja painoasu ja painotekniikka vastaamaan ajan haasteisiin. Nämä merkit painettiin kahtena 50 kappaleen arkkina, joista nyt tehtiin 20 x 5 merkin vihkoja liikenteessä käytettäviksi. Tässä julkaisussa on käytetty saman aikakauden postimerkkipapereita. Merkkejä painettiin useita painoeriä ja ne olivat 0,05 mk punainen, 0,20 mk oranssi, 0,50 mk sininen ja 1,00 mk ruskea.

III julkaisu 1963.

IV julkaisu 7.12.1981

Uudessa merkkimallissa kuvataan uudempaa postiautoa ja nimellisarvoja on inflaation myötä korotettu selvästi. Paino- ja julkaisutapa on samanlainen kuin edellisessä annissa ja merkkejä painettiin 0,50 mk sininen, 1,00 mk ruskea, 5,00 mk vihreä ja 10,00 mk punainen.

Autopakettimerkkejä tavataan käytettyinä kirjeellä, paketilla ja rahtikirjoilla. Varsinaisista postimerkeistä niiden käyttö poikkei siinä, että niitä käytettiin vain saman autolinjan sisäisiin lähetyksiin eikä

niitä myyty käyttämättöminä yleisölle, paitsi postimerkkeilyjaoksesta keräilijöille. Merkkejä on mitätöity kynällä, postileimalla ja muilla leimoilla, useimmiten kynällä.

Kaikista näistä julkaisuista löytyy lisätietoa Norma- tai Lape-luetteloista, liiton julkaisemista Suomen postimerkkien käsikirjoista ja allekirjoittaneen kirjoittamasta Maantiliikenteen pakettimerkit kirjasta.

IV julkaisu 1981.

Yksityisten liikennöitsijöiden käyttämiä omia pakettimerkkejä.

Esimerkki paketin päälle kiinnitetystä maksusuorituksesta.

Yksityisten liikennöitsijöiden käyttämät pakettimerkit

Mielestäni tämä ryhmä on varsin mielenkiintoinen keräilyalue. 1930-luvulta ainakin 1970-luvulle saakka monet yksityiset liikennöitsijät ovat käyttäneet rahtilähetyksillään omia pakettimerkkejään lähinnä kontrollimielessä ja pitääkseen kirjanpidossa erillään tavarat ja matkustajat. Tällai-

sia merkkejä julkaisseita liikennöitsijöitä olen löytänyt liki 30 ja lisää varmaan on jossakin. Pakettimerkit ovat yleensä menneet paketin päällysteiden tai rahtikirjojen mukana kaatopaikoille, poltettavaksi tai paperinkeräykseen. Juuri viime mainitusta syystä niiden etsiminen on kiehtovaa. Löytöni olen julkistanut edellä mainitussa kirjassani. Yllä muutamia kuvia aiheesta. ■

Kerhotoimintaa

Syyskautemme 2011 alkoi 12.9. vierailulla Hankoon Lauri Peltoselle. Mukaan oli uskaltanut kahdeksan jäsentämme. Isäntämme Tom Peltosen toivotettua meidät tervetulleiksi, saimme tutustua LaPe:n myymälään ja tehdä pikku ostoksia. Mukana joukossa oli myös Olli Peltonen. Pekka Silvastin ollessa estynyt, esitelmän Hangon sotahistoriasta ja rannikkopuolustuksesta piti evl Kaarle Lange. Hän suoriutui tehtävästä tyylikkäästi ja leppoiseen tapaan asioista kertoillen. Samalla saimme nauttia kahvitarjoilusta. Matka Hankoon ja takaisin tehtiin sujuvasti kahdella yksityisautolla.

Syyskauden toinen kokous pidettiin 26.9. Paikalle oli saapunut kuusi jäsentä. Puheenjohtajan poissa ollessa kokousta isännöi Kaarlo Hirvikoski. Sakari Vehviläinen puffasi vielä postimuseon tilaisuudesta 1.10.2011. Tavanomaisen avauksen jälkeen saimme kuulla valkeakoskelaisen Heikki Heinon esitelmän teollisesta vallankumouksesta. Esitystä täydensivät aiheeseen liittyvät postimerkit ja kolikot, joita näimme diaesityksenä. Teollinen vallankumous on nimitys, jota käytetään sosiaalisesta, taloudellisesta ja teknologisestä muutoksesta 1700-luvun puolivälis-

tä 1800-luvun alkupuolelle. Esitys herätti mielenkiintoa ja runsaasti kysymyksiä.

Lokakuun ensimmäiseen kokoukseen 10.10. oli saapunut seitsemän jäsentämme. Esitelmöitsijäksi oli saapunut Jussi Murtosaari. Hänen pitämänsä esitelmä käsitteli näyttelykokoelman etusivun rakennetta ja laadintaa. Saimme kuulla ja nähdä etusivun laadinnan periaatteet ja lopuksi vielä esimerkkejä hyvistä ja huonommista etusivuista.

Lokakuun toinen kokous 24.10. oli innoittanut paikalle taas seitsemän osanottajaa. Puheenjohtajan tervetuloitovotuksen ja tavanomaisten alkujuttujen jälkeen saimme kuulla Jukka Mäkisen esitelmän: Näyttelykokoelman synopsiksen laatiminen. Synopsiksen laatiminen on varsin uusi vaatimus näyttelyyn osallistumiseksi. Tästä syystä esitelmä herättikin varsin laajaa mielenkiintoa ja kirvoitti monenmoisia kysymyksiä asiaan liittyen, varsinkin kun synopsiksen malleja ei juuri ole yleisesti saatavilla. Jukka Mäkinen vastaili auliasti ja lopuksi lupasi tiivistelmän esitelmästä seuraavaan lehtemme.

Marraskuun ensimmäiseen kokoukseen 7.11. oli saapunut peräti yhdeksän

Kuvat: Arvo Sohkanen

Hangon vierailulla piti esitelmän Hangon sotahistoriasta evl Kaarle Lange. Sitä ovat kuuntelemassa Olli ja Tom Peltosen sekä Arno Kullberg.

osanottajaa, ilmeisesti mielenkiintoisen esitelmän takia. Kari Rahialan tunnetulla taidolla pitämä esitelmä "Maailmalla menestyneen kokoelman synty" antoi hyvän kuvan vanhan kokoelman siirtämisestä uusiin kehyksiin nykyajan vaatimusten mukaisesti. Kokoelma oli kahdeksan kehystä käsittävä ja se on sitemmin palkittu sekä Suomessa että ulkomailla. Esitelmän päätyttyä saimme kuulla uutisena sen, että Postimuseo tullaan vuoden 2012 aikana ilmeisesti sulkemaan ja siirtämään Tampereelle vuonna 2014 ja näin ollen myös kerhomme ja monet muutkin kerhot menettäisivät hyvän kokoontumispaikan. Lisäksi Kari Rahiala kertoi nettisivuston "palasuomenhistoriaa.net" avautumisesta. Siellä onkin varsin mittavat tiedot sotahistoriasta kiinnostuneelle.

Marraskuun toinen kokous 21.11. oli taas kokenut osanottajakadon. Ainoastaan kuusi kerhomme jäsentä oli saapunut tilaisuuteen. Alkukeskustelujen jälkeen saimme kuulla Risto-Matti Kauhasen esitelmän näyttelykokoelman rakentamisesta. Esitelmän aluksi esitelmäsihteerit kertoivat Synopsiksista jonkin verran poikkeavia seikkoja, mitä olimme saaneet aikaisemmin kuulla. Esitelmä keskittyi ensisijaisesti kokoelmasivujen visuaaliseen ja typografiseen asuun. Seikka onkin merkittävä, koska läheskään kaikki kokoelman rakentajat eivät välttämättä hallitse näitä seikkoja, mistä saimmekin nähdä joitain esimerkkejä. Esitelmä herätti mielenkiintoa ja kirvoitti jonkin verran kysymyksiä.

Itsenäisyyspäivän aattona 5.12. olimme kokoontuneet yhteiseen pikkujoulukokoukseen Suomen Ehiöfilatelistien kanssa. Paikalla oli yhteensä 13 jäsentä. Upseerifilateliteista 6 ja Ehiöfilateliteista 5 sekä lisäksi Rahiala ja Hellman, jotka kuuluivat kumpaankin yhdistykseen. Ehiöfilatelistit olivat Kari Rahialan johdolla hoitaneet mahtavan pikkujoulutarjonnin. Tarjoilun lomassa kuuntelimme Kari Rahialan juttelua ajankohtaisista aiheista. Ohjelmassa oli myös Kaj Hellmanin tietovisakilpailu, jossa palkinnoille pääsivät

Heikki Heino 26.9.

Jussi Murtosaari 10.10.

Risto-Matti Kauhanen 21.11.

Kaj Hellman johtamassa huutokauppaa 5.12.

Kuvat: Arvo Sohkanen

voittajien lisäksi loppujen lopuksi kaikki osanottajat. Kaj Hellman järjesti myös 60 kohteen huutokaupan, jossa itse kukin saattoi täydentää kokoelmiaan kohtuullisin hinnoin.

Syyskauden viimeinen kokous 19.12. oli vaalikokous. Yllättäen osanottajamäärä nousi seitsemään. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kai Varsio ja sihteeriksi Sakari Vehviläinen. Kokous sujui normaalisti ilman merkittäviä muutosesityksiä talousarvioon asti. Siinä yhteydessä jouduttiin pohtimaan jäsenmaksun korottamista. Korottamispaineita oli enemmän, kuin mihin sitten puheenjohtajan esityksestä päädyttiin. Jäsenmaksuksi tuli vuodelle 2012: pääkaupunkiseutujäsenet 18,00 euroa ja maaseutujäsenet 15,00 euroa. Hallitukseen valittiin vuodeksi 2012: puheenjohtaja Kai Varsio, varapuheenjohtaja Kaarlo Hirvikoski ja sihteeri Sakari Vehviläinen sekä virkailijoiksi: rahastonhoitaja Kaarlo Hirvikoski ja vaihdonjohtaja Arno Kullberg. Toiminnantarkastajaksi valittiin Alekski Vuorenmaa ja varatoiminnantarkastajaksi Tapani Talari. ■

Arvo Sohkanen

Postimerkkiuutisia

Suomalaisia postimerkkejä palkittiin taas maailmalla

Suomalaisen taiteilijan Laura Laineen kuvittama postimerkkiarki Muotia on voittanut ensimmäisen palkinnon kansainvälisessä kilpailussa Itävallassa.

Pienoisarkki esittelee maailmalla menestyneiden suomalaisten suunnittelijoiden asusteita, laukkuja ja kenkiä.

Palkittu arkki ilmestyi toukokuussa 2009.

Suomalaiset taiteilijat ovat niittäneet mainetta myös muissa kansainvälisissä postimerkkikilpailuissa. Toisen palkinnon sai Klaus Welpin suunnittelema Europpamerkkien sarjaan kuuluva Metsät.

Neljää vuodenaikaa kuvaava merkki ilmestyi viime toukokuussa.

Toisen palkinnon sai myös Minni Havaksen Keijuja-pienoisarkki. Erityisesti

ystävänäpäivätervehdyksiin soveltuva viiden keijun arkki julkaistiin tammikuussa 2010. AS

Lähde STT/hs.fi 19.10.2011

Perhe ei halunnut jatkaa

Postinkantaja Alan Roy keräsi koko elämänsä postimerkkejä. Hän aikoi myydä ne ja elää herroiksi eläkkeellä. Ikävä kyllä hän kuoli ennen kuin ehti nauttia keräilynsä hedelmistä.

Alan Roy omisti kaiken liikenevän vapaa-aikansa postimerkkien irrottamiseen kirjekuurista. Hänen vaimonsa, tyttärensä ja lapsenlapsensa auttoivat häntä, ja yhteisvoimin he irrottivat liki kaksi miljoonaa postimerkkiä.

Ensin kuoret liotettiin ja sen jälkeen merkit irrotettiin varovaisesti pinseteillä. Sen jälkeen merkit kuivattiin ja sijoitettiin alustoille. Kokoelma käsitti 40 suurta laattikkoa. Pino oli talon korkuinen, kertoo E24-sivusto.

Alan Roy kuoli äskettäin 76 vuoden ikäisenä. Perhe sanoo, ettei se halua enää ikinä nähdä ainuttakaan postimerkkiä. Sen vuoksi he myyvät nyt kokoelman. Kukaan ei tiedä sen arvoa, mutta perheen arvioidaan rikastuvan kymmenillä tuhansilla punnilla. (10 000 punttaa on vajaat 11 000 euroa).

Merkkinsä Alan Roy pakkasi noin sadan kappaleen nippuihin, jotka taas sijoitettiin noin tuhat merkkiä vetäviin pakkauksiin. Hän oli hyvin tarkka ja merkitsi jokaisen pakkauksen, jotta ne olisi helpompi myydä.

Hän aikoi myydä kokoelmansa eläkkeelle jäädessään, mutta ei ehtinyt. Me myymme sen hänen puolestaan. Hän olisi tahtonut sitä, sanoo tytär Janette Dorrell.

Kokoelma käsittää noin miljoona merkkiä Isosta-Britanniasta, 500 000 Irlannista, 400 000 muualta maailmasta sekä 50 000 joulumerkkiä. Vanhimmat ovat 70 vuoden ikäisiä.

Merkit huutokaupataan useassa erässä. AS

Lähde: Uusi Suomi 13.6.2011

OSTA ARPOJA.
Tue toimintaamme!

2012 KEVÄTKAUDEN KERHOILLAT, ESITELMÄT JA TAPAHTUMAT

Pvm Ohjelma

- 16.1. Esitelmä: Paavo Salmivaara; Kapteeni Viljo Larkon kuvitettu elämäntarina
30.1. Esitelmä: Kai Varsio; Sukellusveneiden kehittyminen yli 200 vuoden aikana
13.2. Esitelmä: Jukka Sarkki; Brittiläiset siirtomaat
27.2. Esitelmä: Jorma Keturi; Postisensuuri Suomessa vuodesta 1820 alkaen
12.3. Esitelmä: Sakari Vehviläinen; Kenttäpostia
26.3. Upseerifilatelistien vuosikokous
9.4. Pääsiäismaanantai, ei kokousta
23.4. Esitelmä: Karia Rahiala; Ajankohtaista
7.5. Esitelmä: Timo Pokela; Suomen lentopostihistoria 1913–1950
21.5. Esitelmä: Sakari Vehviläinen; Helsingin Olympiastadion yleisurheilun arvokisoissa

On mahdollista, että joihinkin kokouksiin liitetään yhteiskokous jonkun pääkaupunkiseudun postimerkkikerhon kanssa!

Vapaaehtoisia kesätapaamisia ei järjestetä, koska Postimuseo sulkeutuu kevätkauden jälkeen.

Kokoukset pidetään parittomien viikkojen maanantai-iltoina Helsingissä Postimuseon kokoustilalla Breivissä klo 16.00–18.00. Osoite on Asema-aukio 5 H.

UPSEERIFILATELISTIT RY:N HALLITUS JA VIRKAILIJAT 2012

■ Puheenjohtaja **Kai Varsio**
Koroistentie 4 E 9, 00280 Helsinki
puh. 044 588 7468
kai.varsio@hotmail.com
Vastuualue: johtaminen, yhdistyksen kehittäminen, ulkoiset suhteet, kerholehden päätoimittaja

■ Varapuheenjohtaja **Kaarlo Hirvikoski**

■ Sihteeri **Sakari Vehviläinen**
Teuvo Pakkalan tie 8 K 108, 00400 Helsinki
puh. (09) 587 8796, 040 503 6404
sakari.vehvilainen@elisanet.fi

Vastuualue: kokouspöytäkirjat, kirjeenvaihto,

toimintakertomus, jäsenmatrikkelin ylläpito, kerholehden postitus

■ Rahastonhoitaja **Kaarlo Hirvikoski**
Mestarintie 10 A 1, 00640 Helsinki
puh. (09) 757 0061, 050 566 6233
kaarlo.hirvikoski@elisanet.fi

Vastuualue: kassan hoito, kirjanpito, yhdistysmaksujen periminen, tulo- ja menoarvio

■ Vaihdonjohtaja **Arno Kullberg**
Vänrikki Stoolin katu 8 A 1, 00100 Helsinki
puh. 050 359 8968

Vastuualue: vaihtotoiminta ja huutokauppa